

ПРОТОКОЛ

№ 20

гр. Варна, 07.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на
седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. М.

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
Сложи за разглеждане докладваното от Милен П. Славов Въззивно
гражданско дело № 20243000500017 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 09:37 часа се явиха:

~~~~~  
Въззивникът **В. П. Б.**, редовно призован, се явява **лично**, заедно с  
адвокат **Р. Х.**, редовно упълномощена и приета от съда от първата инстанция.

Въззивната страна **Прокуратурата на Република България**, редовно  
призована, представлява се от **прокурор** от Апелативна прокуратура – Варна  
**Н. А.**.

~~~~~  
АДВ. Х.: Няма пречки по хода.

ПРОКУРОР А.: Няма пречки, да се даде ход.

СЪДЪТ намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ИЗВЪРШВА ДОКЛАД съобразно определение №
49/16.01.2024 г.:

Настоящото производство е образувано по въззивни жалби на всяка
от насрещните страни в първоинстанционното производство срещу различни

части на решение № 1248/30.10.2023г., постановено по гражданско дело № 313 по описа за 2023г. на Окръжен съд-Варна, а именно:

1. Въззивна жалба на Прокуратурата на РБ, подадена чрез прокурор в ОП-Варна, против решението **в частите му**, с които този въззивник е бил осъден да заплати на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ на В. П. Б. от гр. Варна сумата 15 000 лева, представляваща обезщетение за причинените му страдания и сумата 3 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди: платен адвокатски хонорар, всички вреди вследствие повдигането и поддържането на обвинение за престъпление по чл. 123, ал. 1 от НК, по което е бил оправдан с присъда № 260005/18.11.2020 г. по НОХД № 211 по описа за 2018 г. на Окръжен съд - Добрич, потвърдена с решение № 9/02.02.2022 г. по ВНОХД № 115/2021 г. на Варненския апелативен съд, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 вр. чл. 4 от ЗОДОВ, ведно със законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от датата на влизане на присъдата в сила: 11.03.2022г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата 20 лв., представляваща сторените разноски: платени държавни такси, на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ. Счита се, че не е доказано по делото възникването на здравословни проблеми (хипертония, проблеми с апетита и съня, сърцебиене и др.), да са свързани с наказателното производство срещу ищеца. Заболяванията са датирани от 2013г. – преди привличането на ищеца към наказателна отговорност. Освен това ищецът е претърпял и други стресови фактори – смърт на дете, смяна на работното място, гледане на възрастен родител, което не е било взето предвид за генезиса и развитието на заболяванията. В тази връзка въззивникът се позовава на заключението на СМЕ и на възрастта на ищеца към 2013г. Неправилно било прието от съда, че в резултат на воденото срещу ищеца наказателно производство той е бил принуден да си продаде всички оръжия, тъй като доказателствата по делото сочат за продажбата само на едно от тях. Счита се, че по делото не са доказани твърдяните вреди и причинната им връзка с воденото наказателно производство. Поддържа се, че присъденото обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000 лв. е прекомерно и в нарушение на принципа за справедливост по чл. 52 от ЗЗД, както и установената практика на ВКС (цитирани са конкретни решения). Сочи се, че по делото не е било доказано и извършването на разноски в рамките на наказателното дело, тъй като нито един от представените договори за правна помощ в наказателното производство няма номер, а отделно от това не са представени доказателства за начина на плащане на уговорените възнаграждения – в брой или по банков път. Отправеното искане е решението да бъде отменено в обжалваните му части *като обезщетението за неимуществени вреди бъде намалено*, а искът за присъждане на имуществени вреди - изцяло отхвърлен.

В уточняваща молба от 01.12.23г. представителят на Прокуратурата на Република България е посочил, че предвид продължителността на воденото наказателно производство (около 4 години) и релевантната съдебна практика

и икономическите условия в страната към периода на увреждането, то **обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде намалено до 4 000 лв.**

2. Въззивна жалба на В. П. Б. (подадена лично с вх. № 28013/16.11.23г. и чрез адв. Р. Х. – с вх. 28165/17.11.23г.) против решението, **в частите му**, с които са отхвърлени исковете му за заплащане на горницата над присъдената сума 15 000 лв. до претендираната сума 50 000 лева, представляваща обезщетение за причинените му страдания и сумата от 792 лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди: платени разноски за пътни и дневни за него и защитниците му до Добрич за заседанията, всички вреди вследствие повдигането и поддържането на обвинение за престъпление по чл. 123, ал. 1 от НК, по което е бил оправдан с присъда № 260005/18.11.2020 г. по НОХД № 211 по описа за 2018г. на Окръжен съд Добрич, потвърдена с решение № 9/02.02.2022г. по ВНОХД № 115/2021г. на Варненския апелативен съд, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 вр. чл. 4 от ЗОДОВ, ведно със законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от датата на влизане на присъдата в сила до окончателното изплащане на задължението. Счита се, че решението е необосновано, незаконосъобразно и постановено при нарушение на процесуалните правила. Оспорва се възражението на насрещната страна, че наказателното производство се е водило за по-дълъг период поради смяната на съдебния състав, но според въззивника това е било поради поведението на представителя на прокуратурата, който е направил пропуски по конституирането на пострадалите лица. Оспорва се извода на съда, че заболяванията на ищеца датират отпреди наказателното производство, тъй като от доказателствата по делото се установява, че хипертонията е констатирана през 2016г. и то поради стреса от наказателното производство, чиито последици Б., като юрист, е осъзнавал. Именно поради изпитвания хроничен стрес от воденото наказателно дело, това заболяване е довело до сърдечна недостатъчност през 2018г. и до смяна на сърдечната клапа с изкуствена такава през 2020г. Към въззивната жалба са приложени амбулаторни листи, съставени след приключване на устните състезания пред първата инстанция, в които е отбелязано включването на още едно лекарство. Оспорва се и приетото от първоинстанционния съд въз основа на заключението на вещото лице - съдебен медик, че не е налице връзка между възникването на здравословните проблеми именно с наказателното преследване. В тази връзка се поддържа становището, че хроническият стрес, установен чрез заключенията на вещото лице-психолог, е причината за сърдечно-съдовите заболявания при ищеца, базирайки се на цитирани чуждестранни научни статии. Съдът не бил взел предвид факта, че след като е бил принуден да напусне заеманата длъжност „заместник-директор по техническите въпроси“, се наложило да работи на „незначителни длъжности“ и да приема каквато и да е работа, за да осигури издръжката на семейството си. Това също е причинило допълнителни страдания, неимуществени и

имуществени вреди, които трябвало да бъдат обезщетение чрез размера на присъденото от съда обезщетение. Сочи, че след приключване на наказателното производство, ищецът е бил принуден и унижен да участва в курс за боравене с оръжие, за да възстанови правото си за носене на оръжие, при което е заплатил сумата от 250 лв. Тези страдания и вреди счита, че следва също да бъдат обезщетени. Поддържа се, че съдът не е преценил конкретиката на настоящия случай и не е оценил обективно тежестта и вида на конкретните страдания на ищеца, както и инфлационните процеси, поради което и присъденото обезщетение е в занижен размер. Сочи се, че и искът за присъждане на разноските във връзка с пътуванията от гр. Варна до гр. Д. също следва да бъде уважен, тъй като по делото е установено личното участие на ищеца в наказателното производство, а цената на билетите за автобус и дневните разходи в минимален размер, също са установими. В жалбата, подадена чрез адв. Х. е допълнено, че решението е постановено при липсата на мотиви, тъй като е посочена само хронологията на действията и доказателствата по делото. Липсват обаче конкретните основания, които са мотивирали съда да определи обезщетението за неимуществени вреди в размер на 15 000 лв. Въззивникът претендира отмяна на решението в отхвърлителните му част и уважаване на исковете в пълните предявени размери. Претендира се и определяне на адвокатски хонорар на осн. чл. 38 от ЗАдв.

В предвидения срок не е депозиран отговор на тази въззивна жалба от насрещната страна - Прокуратурата на Република България.

С оглед направеното от представителя на Прокуратурата на Република България уточнение, следва да се приеме, че решението не е обжалвано и поради това е влязло в сила в частта му, с която е присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 4 000 лв.

Въззивните жалби са подадени в срок, от страни с правен интерес от обжалването на обжалваем съдебен акт. Поради това същите следва да бъдат внесени за разглеждане в открито съдебно заседание.

С цитираното определение, като нови и относими към предмета на делото, са приети представените от въззивника Б. с въззивната жалба медицински документи: амбулаторен лист № 232828069ЕЗЕ/09.10.23 г. и амбулаторен лист № 23282D06910В/09.10.23 г.

АДВ. Х.: Поддържам подадената въззивна жалба. Нямам искания за събиране на нови доказателства.

ПРОКУРОР А.: Поддържам подадената въззивна жалба. Нямам искания за събиране на нови доказателства.

АДВ. Х.: Представям списък на разноските. Уточнявам, че

осъществявам безплатната адвокатска защита на моя доверител, тъй като той е материално затруднено лице и няма достатъчно средства да заплати адвокатско възнаграждение.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представения списък на разноските от въззивника Б., ведно с договор за правна защита и съдействие, в който е отбелязан начинът на осъществяване на правната защита.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Х.: Уважаеми апелативни съдии, ще бъда изключително кратка, след което ще представя писмени бележки. Моля да постановите Вашия съдебен акт, с който приемете, че въззивните жалби, моята и на доверителя ми, са основателни и отмените атакуваното решение от нас. В нарушение на установената съдебна практика, първоинстанционният съд не е съобразил, при постановяване на своето решение, абсолютно всички факти и обстоятелства, имащи значение за изхода на делото и най-вече за определяне на материалното обезщетение. Моля да имате това предвид, което казах, както и да съобразите становището и всички факти и обстоятелства, които са изнесени в настоящите писмени бележки, едните са от моя доверител, другите са лично от мен, които представяме в днешно с. 3.

ПРОКУРОР А.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам въззивната жалба на Окръжна прокуратура - Варна. На първо място, считам, че решението на Окръжен съд - Добрич следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане, като основанията за това са, че липсват мотиви на съда за наличието на причинно-следствена връзка между незаконосъобразното обвинение и причинените вреди. Считам, че решението е в противоречие с т. 3 от ППВС № 1/13.07.1953 г., според което всяко решение трябва да бъде мотивирано, като съдържанието на решението трябва да обхваща съответно всички факти по спора и какво е приел съдът за установено, всички фактически положения и изброени доказателства, въз основа на които са приели тази фактическа обстановка съдебната инстанция, и преценка за установените факти, и приложението на закона към тях.

Считам, че в случая това решение не отговаря на тези изисквания. При определяне размера на неимуществените вреди, съдът просто е изброил установени от него факти, но не е посочил кои от тях са причинили, какви вреди са обусловили. В тази връзка, считам, че в мотивите не са посочени такива детайлни съображения, които да налагат определения от съда размер на неимуществени вреди, като определен такъв на 15 000 лв. Алтернативно, ако не възприемете тези мои съображения, считам, че независимо от подробните мотиви на съда, считам, че е останала недоказана претенцията на ищеца за присъждане на неимуществени вреди в такъв размер. Безспорно като лице, което е било привлечено към наказателна отговорност, всяко лице търпи обичайни вреди.

Но, видно от установеното от комплексната съдебно-психиатрична и медицинска експертиза преживяваните от ищеца няколко негативни събития назад във времето, които са свързани със смърт на негови низходящи, смяна на работно място, гледане на родител, безспорно са довели до стрес и повдигането на обвинението всъщност съвпада с вече налични сериозни здравословни проблеми в П., изразяващи се в хипертония, проблеми с апетита, ограничени социални контакти, проблеми в отношенията в семейството, сърцебиене и т. н. Тук ще отворя една скоба, изброяването на медицинските документи от Окръжен съд – Варна, считам, че не е достатъчно, за да определим този размер на обезщетението. Обърнете внимание, че в производството са представени множество медицински документи, амбулаторни листи, но това количество на натрупване не води до някакъв съществен извод, защото повечето от тях са по 4 пъти копирани, те са едни и същи документи, като дати, ако ги разгледаме внимателно. Това са медицински документи от прегледи на една и съща дата, общо 4 на брой, по два прегледа на ден през 15 мин, вероятно свързани с допустими по здравна каса някакви манипулации, които изискват издаване на два амбулаторни листа, но това фактически представляват прегледи от 4 дни, в рамките на 2 години, което е едно нормално положение, когато хронично болен следва да следи своите заболявания. Четири прегледа в рамките на две години считам, че не могат да обусловят някакво значително здравословно влошено състояние, причинено и то от органите на досъдебното производство, по-конкретно Прокуратурата. Очевидно е, че негативни емоции в ищеца са се натрупали във времето и обострили, но не следва да се вземат предвид тези, които са предхождали повдигането на обвинението. Считам, че претендираните от ищеца претърпени неимуществени вреди в тази връзка от изложеното от мен, са останали недоказани в посочения размер. Окръжната прокуратура - Варна е посочила размер, който е склонна да приеме за доказан иска по размер и моля да съобразите решението си с този размер. Считам, че неимуществени вреди, за които Прокуратурата не следва да отговаря са завишени и неправилно са вменени в наша отговорност.

По отношение на присъденото обезщетение за адвокатски хонорар в размер на 3 000 лв., направено е възражение във въззивната жалба, като считам, че това обезщетение следва да бъде намалено в рамките на до 2 400 лв. Съобразно Наредба № 1 от 2004 г. за минималните адвокатски

възнаграждения, в чл. 12, ал. 1, т. 3 е посочено, че за конкретното престъпление, тъй като е предвидено съответно наказание лишаване от свобода, минималният размер е в рамките на 800 лв., съответно 3 представени договора за три суми следва да се редуцират в такива от по 800 лв. По тези договори се изразявала защитата на адв. Чорбаджийски по всички производства, поради което и се дължало адвокатско възнаграждение съобразно Наредбата за наказателното дело и въззивното наказателно дело. Моля в този смисъл за решение.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна, и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:48 часа.

Председател: _____

Секретар: _____